



<https://printo.it/pediatric-rheumatology/HU/intro>

Szisztémás Lupusz Eritematózus (SLE)

Verzió 2016

5. 2. MELLÉKLET Neonatális (újszülöttkori) lupusz

A neonatális lupusz a magzat és az újszülött ritka betegsége, amelyet az okoz, hogy bizonyos anyai autoantitestek átjutnak a méhlepényen keresztül a magzatba. Ezek a neonatális lupusszal társítható autoantitestek az úgynevezett anti-Ro és anti-La antitestek. Az SLE-s betegek mintegy harmadában termelődnek ilyen antitestek, mégis sok pozitív anya gyermeke egészséges. Ugyanakkor a neonatális lupusz olyan anyák újszülötjeiben is kialakulhat, akik nem szenvednek SLE-ben.

A neonatális lupusz különbözik az SLE-től. A legtöbb esetben a neonatális lupusz tünetei minden utóhatás nélkül, 3-6 hónapos korig spontán megszűnnek. A leggyakoribb tünet a bőrkiütés, amely pár nappal vagy héttel a születés után tűnik fel, különösen a bőr napfénynek kitett részein. A neonatális lupuszos kiütés átmeneti, és általában hegesedés nélkül gyógyul. A második leggyakoribb tünet a rendellenes vörsejtszám, ami ritkán súlyos és rendszerint néhány hét alatt, kezelés nélkül megoldódik.

Nagyon ritkán egy bizonyos típusú szívritmuszavar, az úgynevezett veleszületett szívblokk is előfordul. Veleszületett szívblokk fennállása esetén a magzatnak rendellenesen lassú a pulzusa. Ez a rendellenesség tartós, és általában a terhesség tizenötödik és huszonötödik hete között diagnosztizálható a magzati szív ultrahang vizsgálatával. Bizonyos esetekben a betegség kezelhető a magzatban. Veleszületett szívblokk esetén a születés után pacemaker (szívritmus-szabályozó készülék) behelyezésére lehet szükség. Ha egy anyának már van egy veleszületett szívblokkban szenvedő gyermeke, körülbelül 10-15% annak az esélye, hogy a következő gyermeke is ezzel a problémával jön világra.

A neonatális lupuszban szenvedő gyermekek normálisan fejlődnek és nőnek. Kicsi az esély arra, hogy későbbi életük során SLE alakul ki náluk